

Перво Действие, втора картина.

4.

Синьор Мартиньо, с жена и дъщеря;  
 граф Ансими, със всичките прекрасни сестри;  
 вдовицата господна Витрувио;  
 синьор Плукенцио, с милите <sup>си</sup> племеннички;  
 Меркуцио и брат му Валентин;  
 моят буен Капулетти, с жена и дъщеря;  
 моят приятелна племенничка Розалина, любва;  
 синьор Валентино, с братовчед си Тибалт;  
 Лучио и живата Елена.

Отлично общество, къде ги каните?

Прислужникът. — Горе.

Ромео. — Къде? на вечер?

Прислужникът. — В нашата къща.

Ромео. — В ния къща?

Прислужникът. — На господаря.

Ромео. — Кай-първо тръгваше това да питам.

Прислужникът. — И без да питате, ще ви го кажа. Господар ми е много богатият Капулетти, и ако вие не сте от рода на Монтеки, моля ви, вие да му <sup>сребрен</sup> платите по едно вино. Кай, със здраве!

/ Излиза. /

Бенволио. —

На празника у Капулетти днес,  
 при всички субавици на Верона  
 ще бъде любавта ти — Розалина.  
 Иди и сам спокойно я сравни  
 с лицата, що ще ти покажа там.  
 Ще бъде твоя враг твоят лебед.

Ромео. —

О, щом така без жале още мамат,  
 да се превърнат съзидите ни в камък,  
 любовен паметник да ги изгори!